

SPENNINGUR

ÍF - SÍ 3-0 (25-23, 25-23, 26-24)

Hóast tað bleiv til ein 3-0 sigur, var talan um ein sera javnan og livandi dyst, ið var spennandi líka til tað síðsta. Hvørt einasta sett varð avgjört við minsta marginali, men tá avtornaði, høvdu fuglfirðingar meira ís í búkinum – og Bárð Jacobsen á sínum liði!

Hilmar Jan Hansen

– Hetta var góð reklama fyri flogbóltin. Vit, sum skipa fyri, ynskja okkum altíð fimmsettarar, men henda mansfinalan var nakað av tí besta, eg havi sæð við trimum settum. Tað var øgiliga javnt og bæði liðini vóru við í dystinum til tað allarsíðsta. Her var eingin munur á í dag, men fuglfirðingar høvdu tað eyka bitið, ið skuldi til.

Soleiðis tók formaðurin í Flogbóltssambandinum, Magnus Tausen, saman um finaluna hjá monnum, har ÍF vann 3-0 á SÍ í settum, men í hvørjum einasta setti vann akkurát við minsta møguliga marginali.

Tað skuldi vísa seg, at ÍF í mansfinaluni megnaði akkurát tað, ið tey fægstu høvdu væntað, hóast søgan veit at siga, at ÍF so mangan hevur drigið longsta stráið í steypafinalunum og síðani 2000 eisini er mest vinnandi felag hjá monnum við átta steypasigrum ímóti teimum seks hjá SÍ. Her var altso talan um tann absolutta klassikaran í mansflogbólti, tí hetta var áttanda steypafinalan millum ÍF og SÍ síðani 2000, umframt at tað líka síðani 2007 hevur verið galdandi, at føroyameistararnir í mansflogbólti annaðhvørt hevur verið ÍF ella SÍ.

– Hetta er akkurát soleiðis, sum ein finala eigur at vera. Sjálvt um SÍ hevur smurt alt av í landskappingini í vetur, hevur ÍF nógvar royndir og skal ongantið avskrivast. Tú kanst næstan ongantið ordiliga siga, at annað liðið er favorittur, tá hesi bæði liðini hittast, tí her kann alt henda, segði Hans Fróði Jensen, viðmerkjari hjá Rás 2, tá mansfinalan var komin eitt petti út í fyrsta sett og púrt eingin munur sá út til at vera á liðunum.

Tað bleiv eisini so sera javnt, og hóast tað ofta kann koma kinkur í, tá annað liðið er komið á odda 2-0 í settum, skinklaðu fuglfirðingarnir ongantið, men lögdu hart út í triðja setti fyri at mótpregva tesuna um, at triðja sett so ofta hevur koppað einum liði. Og hóast SÍ var væl við og fylgdi við heilt upp á 24-24, endaði tað allíkavæl við, at ÍF hevði neyðuga yvirskotið til at taka eisini triðja settið og steypíð.

Kenslan var góð

Frøin á fuglfirðingum var øgilig, tá dysturin var av, og fjøldin litaði høllin á Hálsi reyða, nú mansliðið hevði megnað tað, fáur hevði væntað.

– Vit hava havt trupuleikar í landskappingini, men í steypafinaluni fingur vit allar spælarnar at sláa til, so tað lukkaðist hjá okkum. Skuldu vit klára tað, so máttu vit royna at gera tað við trimum settum, og tað gekk. Hetta var ein av teimum betru sigrunum, eg havi verið við til at vunnið við ÍF, staðfesti spelandi venjarin, Boban Ilic.

Liðformaðurin hjá fuglfirðingum var eisini sera væl nøgdur eftir dystin og staðfesti, at hetta var tað, teir í ÍF fóru eftir, sjálvt um sörvingar vóru favorittar.

– Vit fóru eftir tí og hetta hevur verið málið hjá okkum. Til dystin høvdu vit fingið samlað nakrar av teimum gomlu uppáttur, og saman við teimum ungu riggaði tað fint. Eg haldi eisini, at áskoðararnir elingu nakað, sigur Bartal Eliassen, ið vísti á, at hóast ÍF eina viku undan finaluni fekk ein avsmurning frá Fleyr, høvdu teir havt nakrar góðar venjingar og tí eisini vóru farnir at trúgva upp á tað.

– Kenslan var øgiliga góð

undan dystinum, segði liðformaðurin.

Bárður munurin

Hóast vónbrotin, so mátti Jón Joensen hjá SÍ staðfesta, at tað – um ikki annað – var gott, at settini blivu so jøvn, tá teir nú skuldi tapa 3-0 fyri fuglfirðingum:

– Vit høvdu ikki uppiborið frægari í dag, tí ÍF var betra liðið, og vit komu ongantið ordiliga í gongd. Sjálvt um vit høvdu góðar móttøkur, fekk blokkurin ikki fatur í fuglfirðingum, og álopið kom heldur ongantið upp at koyra í dag. Eg mábara siga, at hetta var akkurát rætti dagurin hjá ÍF at toppa, staðfesti hann og helt, at nú ráddi bara um at fara eftir føroyameistarheitinum, har SÍ er nógv fremst og í vetur bara hevur tapt ein av 13 dystum.

Tá Hans Fróði Jensen eftir dystin skuldi taka samanum, vísti hann á, at hóast 3-0 ljóðar sum ein greiður sigur, so var tað altso øgiliga tætt allan vegin, men at ÍF hevði eitt sindur meira at koma við í hvørjum setti.

– Serliga man tað vera øgiliga stuttligt hjá fuglfirðingum hesaferð, tí fáur hevði væntað, at teir fóru at gera ein vørr. Men hetta var fult uppiborið og ÍF spældi ótrúliga væl, segði Hans Fróði Jensen, ið nevndi Bárð Jacobsen – ið sjálvandi eisini bleiv dagsins spælari hjá ÍF – sum fremstu orsök til sigurin hjá ÍF.

Tað sama gjørdi formaðurin í Flogbóltssambandinum, Magnus Tausen: – Ja, Bárður spældi tað besta, eg nakrantíð havi sæð hann spælt, og hann var kanska munurin á liðunum í dag, segði flogbóltsbossurin.

Steypavinnararnir hjá monnum 2016: ÍF

Fremst frá vinstru: Bartal Eliassen, Tróndur Høgnason Hansen, Áslakur Holm. Miðja frá vinstru: Jan Áki Olsen, liðleiðari, Georg Jacobsen, Hjørtur Eliassen, Martin Nón. Aftast frá vinstru: Brian Poulsen, Rúni Weihe, Hans Toftegaard, hjálparvenjari, Sonnie Bjarnason, Ingálvar Eyðunsson Olsen, Jógvan Eli Fagaraklett, Bárður Jacobsen, Boban Ilic, spelandi venjari.

Myndir: Álvur Haraldsen

hilmarjan@sosialurin.fo